

Спадщина Василя Сухомлинського в реаліях сучасної школи

100-річчю від дня народження Василя
Сухомлинського присвячується

Презентацію підготувала вчителька
української мови та літератури Харчук Л.І.

Навчання

Василь Олександрович Сухомлинський народився 28 вересня 1918 року в селі Василівка Онуфріївського району Кіровоградської області в родині незаможних селян. 1933 року закінчив семирічну школу в рідному селі. Був студентом Кременчуцького педінституту, але перервав навчання через хворобу; продовжив навчання на заочному відділенні Полтавського педінституту, де 1938 року отримав кваліфікацію вчителя української мови та літератури.

Педагогічна діяльність

Педагогічний шлях В. Сухомлинський почав у віці 17 років учителем заочної школи недалеко від рідного села. З 1938 р. працював учителем української мови, а згодом завідувачем навчальної частини в Онуфріївській середній школі. 1941 року В. Сухомлинського призвано до війська. 1942 р. отримав важке поранення й понад 4 місяці лікувався у шпиталях. Із червня 1942 до березня 1944 працював директором середньої школи в селищі Ува, в Удмуртії. 1944 року, коли рідні землі були звільнені, його призначили завідувачем районного відділу народної освіти. 1948 року В. Сухомлинського призначили, на його прохання, директором Павлиської середньої школи, якою він керував до кінця життя, піднісши звичайну школу до рівня найкращих навчальних закладів тодішнього СРСР.

Публікації

Починаючи з 1949 р. В.О. Сухомлинський публікувався в місцевих, республіканських, всесоюзних і закордонних виданнях. Наприкінці 1950-х опублікував працю «Педагогічний колектив середньої школи», у 1960-х – «Духовний світ школяра», «Моральний ідеал молодого покоління», «Сто порад учителеві», «Батьківська педагогіка», «Серце віддаю дітям» та інші. Окрім цього В.О. Сухомлинський є автором численних казок та оповідань для дітей: «Бути людиною», «Пшеничний колосок», «Куди поспішали мурашки», «Вогнегривий коник», «Майже чарівна розмова» та інші.

Педагогічна мета В. Сухомлинського

Василь Сухомлинський розумів, що вихованням дитини займається не тільки школа, й «у дітях відбивається моральна чистота матері й батька.»

«Завдання школи та батьків — дати кожній дитині щастя». Щастя «у тому, щоб людина розкрила свої здібності, полюбила працю і стала в ній творцем, і в тому, щоб діставати насолоду від краси навколишнього світу й творити красу для інших, і в тому, щоб любити іншу людину». «Тільки разом з батьками, спільними зусиллями, вчителі можуть дати дітям велике людське щастя.»

Зміст сучасної шкільної освіти

Сучасна освіта розглядається в усьому світі як важливий чинник становлення й розвитку особистості. Загальна середня освіта повинна займатись вихованням громадянина, формуванням системи суспільно-необхідних цінностей. Важливим завданням сучасної освіти є максимальний розвиток індивідуальних здібностей кожної окремої дитини. Врахування інтересів і потреб окремого учня та суспільства в цілому – це принцип сучасної освіти.

Педагогічні принципи В. Сухомлинського

В. Сухомлинського передовсім хвилює душа, серце юної людини, а не ґрунтовні знання: «Роки дитинства — це насамперед виховання серця».

Який же метод виховання В. Сухомлинський вважав найважливішим? «Скільки житиму, стільки перевірятиму у своїй школі правдивість істини, в яку щиросердно вірю: людину можна виховати лише добром».

Педагогічні принципи В. Сухомлинського

Правильним Василь Сухомлинський вважав перш за все не давати знання, а навчити учня ці знання здобувати.

«Школа — не комора знань, а світоч розуму».
«Перш ніж давати знання, треба навчити думати, сприймати, спостерігати».

Педагогічні принципи В. Сухомлинського

Сучасна тенденція в українській освіті — особистісно зорієнтований освітній процес, це те, на що також вказував Василь Сухомлинський: «Усі діти не можуть мати однакові здібності. І найважливіше завдання школи — виховання здібностей».

В. Сухомлинський вважав необхідним добре взнати кожну дитину, «глибоко вивчити індивідуальні особливості її сприймання, мислення і розумової праці». «Треба також добре знати індивідуальні особливості здоров'я кожного учня — без цього не можна нормально вчити».

Дякую за увагу